

Helse- og omsorgsdepartementet - HOD
Trine Simonsen Austbø
Postboks 8011 Dep
0030 OSLO

Vår referanse: 16/01689-2
Arkivkode: 0
Saksbehandler: Anne Mette Dørum
Deres referanse:
Dato: 20.02.2017

Høring - nasjonal ordning for oppbevaring av pasientjournaler ved overdragelse av opphør av virksomhet

Helse- og omsorgsdepartementet sendte den 29. september 2016 på høring forslag om etablering av en nasjonal ordning for oppbevaring av pasientjournaler ved overdragelse og opphør av virksomhet. Ordningen gjelder for de tilfeller det ikke er aktuelt å overføre pasientjournalene til annet helsepersonell eller annen virksomhet i henhold til pasientjournalforskriften § 15. Departementet foreslår en plikt til å avlevere journalene til den nasjonale ordningen i disse tilfellene. I dag overføres disse journalene til fylkesmannen etter pasientjournalforskriften § 15 fjerde ledd.

Departementet foreslår at Helsedirektoratet er databehandlingsansvarlig for den nasjonale ordningen. Departementet forutsetter at direktoratet inngår avtale med Norsk helsearkiv om den praktiske gjennomføring av ordningen.

Slik KS leser høringsdokumentene, oppfatter KS at dette først og fremst omfatter privatpraktiserende virksomheter som i dag leverer pasientjournaler og pasientarkiver til Fylkesmannen, og at kommunalt og fylkeskommunalt materiale har ikke vært drøftet under utarbeidelsen av dokumentet. Dette gjelder bl.a. pleie- og omsorgsinstitusjonene, hjemmetjenestene og skolehelsetjeneste.

KS støtter forslaget om avlevering til den nasjonale ordningen, vi får ofte spørsmål fra våre medlemmer om hvordan denne typen arkiv skal håndteres og vi opplever at det er et stort behov for en felles, samlet ordning på nasjonalt nivå.

KS er også positiv til at Norsk helsearkiv tildeles det praktiske gjennomføringsansvaret. Norsk helsearkiv bygger opp kompetanse på håndtering av både papirbaserte og elektroniske pasientjournaler, og KS ser ikke noen grunn til at kommunal sektor selv skal måtte bygge kompetanse og metoder for bevaring av akkurat dette materialet nå som Norsk helsearkiv er etablert. Forutsatt selvfølgelig at kommunene får tilgang til materiale de måtte ha behov for i forbindelse med rettslige krav eller lignende.

Riktignok er Norsk helsearkiv innrettet for å håndtere morsjournaler. Pasientjournaler etter opphør av virksomhet kan inneholde både morsjournaler og journaler for pasienter som er i live. Dette har visse konsekvenser for betjeningen av materialet, men det burde ikke være noe hinder for at Norsk helsearkiv skulle kunne håndtere dette.

En forutsetning for at Norsk helsearkiv skal håndtere denne typen materiale, er at de må kunne gi rask tilgang til journalene i forbindelse ny behandling. I tillegg må de kunne gi rask tilgang til journalene ved innsynskrav fra pasienten, pasientens pårørende eller andre parter. Kommunal sektor må også få rask tilgang ved spørsmål om legevakttjeneste og evt. kommunale legepraksis som avleveres.

KS mener også at denne ordningen må omfatte fylkeskommunale tannhelsejournaler eller privat tannlegepraksis som opphører.

KS mener videre at bevaring av helsedokumentasjonen må ses samlet, uavhengig av type eierskap eller institusjon. Det er viktig å få et samlet regelverk for all helsedokumentasjon. KS mener derfor at det er behov for en nasjonal ordning for pasientdokumentasjon i helsetjenesten samlet sett, både primærhelsetjenesten og spesialisthelsetjenesten. Det er nødvendig å fastsette hvordan denne dokumentasjonen skal forvaltes med tanke på framtidig bevaring, uavhengig av forvaltningsnivå og institusjon. Det er også påkrevet å utarbeide bevarings- og kassasjonsregler for pasientarkiv og helsedokumentasjon i primærhelsetjenesten.

Behovet for å se håndtering av pasientinformasjon samlet, på nasjonalt nivå, aktualiseres gjennom det arbeidet som gjøres med én pasient én journal, overføring av spesialisthelsetjenester til kommunal sektor og etablering av fellesløsninger for stat og kommune gjennom Norsk helsenett og Helsenorger.no.

Konkrete kommentarer til høringen:

Ut fra KS' forståelse er høringsnotatet skrevet med utgangspunkt i at pasientopplysninger er uaktuelle 10 år etter at opplysningene er registrert, og ikke 10 år etter siste endring eller oppføring i journalen (s 15, 2. avsnitt). Dette er vel en misforståelse? KS mener at det er uforsvarlig å fjerne begrensningen for kassasjon som står i forskrift om pasientjournal § 14 andre ledd, tredje punktum.

Det er notert noen kostnader knyttet til digitalisering av pasientjournaler. KS stiller seg undrende til beregningsgrunnlaget, særlig virker det som om kostnader til digitalisering er for lavt estimert. Er det bare selve digitaliseringen som er beregnet, eller omfatter kostnaden også digital håndtering tilgjengeliggjøring, innsyn samt forvaltning drift og vedlikehold?

Vi mener det er positivt at § 40 i lov om helsepersonell nå også skal omfatte avlevering av journal. Det vil bli tydeligere at det ikke uten videre kan kasseres.

Med hilsen

Inger Østensjø
Områdedirektør

Line Richardsen
Avdelingsdirektør